

Beste mensen,

Inspirerende figuren met charisma, de X-factor, zijn voorbeelden waar men zich aan kan optrekken.

Rolmodellen, sterren, beroemdheden die iets groots verricht hebben, sporthelden, BN'ers: hun daden benne groot. Helden kunnen ook wel weer uit de mode raken: Piet Heyn en Jan Pieterszoon Coen werden ooit bezongen en kregen een standbeeld. Popsterren van vroeger zijn alweer vergeten. In de Rooms Katholieke kerk noemt men bijzondere personen die zo'n voorbeeld zijn geweest heiligen. Ze krijgen dan Sint voor hun naam. Sint Nicolaas en Sint Maarten, die zich over arme mensen hebben bekommerd, Sint Franciscus die oog had voor dieren en de natuur. Ik woon in een buurt waar veel straatnamen zijn vernoemd naar verzetshelden uit de Tweede Wereldoorlog, er is een Hanny Schaftbrug. Haarlem kent Kenau en Ripperda.

In de Bijbel kom je ook van dergelijke figuren tegen, die iets bijzonders hebben meegemaakt of gedaan: Abraham, Jacob, Mozes, de profeet Elia, koning David, Johannes de Doper, Paulus, Debora, Maria. Honderden personen worden genoemd, een aantal springt eruit. Er zijn er ook die minder opvallend zijn.

Eén daarvan is denk ik Izak, de langverwachte zoon van Abraham en Sara die bijna geofferd was. Izak de vader van Jacob en Esau, die zich liet misleiden toen hij een zegen zou geven aan zijn zoons. Hij is niet zo'n heroïsche figuur, het lijkt of hij niet door iedereen zo serieus genomen werd. Zijn naam betekent: Lachen, dat klinkt positief maar het wordt ook wel uitgelegd als: Lachertje. Er staat ook over hem geschreven dat hij een volhouder was (Genesis 26:12-33).

Om in leven te blijven hebben we water nodig, in het Midden-Oosten kwam dat uit waterputten. Ooit had vader Abraham ze gegraven, voor zichzelf en zijn vee. Hij was vreemdeling in het land Kanaän, hij had niet zoveel te vertellen en weinig rechten. Er kwamen tegenstanders, die gooiden ze dicht, Izak groef ze weer op. De put werd weer dicht gegoid, Izak trok verder en groef ergens anders. Ook die werd weer gedempt en dat ging zo maar verder. Hij ging de confrontatie uit de weg. Steeds werd hij verjaagd, maar hij begon telkens opnieuw, onverstoort, het leek of hij zich niet liet ontmoedigen. Hij was een betere volhouder dan zijn tegenstanders, hij vocht niet, maar hij gaf niet op. Uiteindelijk gaven zijn tegenstanders toe, ze wilden zelfs een verbond met hem sluiten. Hij had iets wat zij niet hadden: hij was een drager van Gods zegen.

Geloven heeft ook iets van gewoon doorgaan, elke dag weer op nieuw. Dat was de weg van Izak. Ik denk dat dit ook de weg kan zijn voor Christenen nu: we blijven verbinding zoeken met het levend water en de levensbron. Ik denk dat de gemeente in deze tijd wat dat betreft naar het voorbeeld van Izak mag kijken: kunnen wij ook geen dragers van Gods zegen zijn in de wereld van vandaag?

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk